Мостив мій братик мости
З білої риби кості,
З каменя дорогого,
З перстеня золотого.

Мости, брате Олексику,
Мости ти, мій друже,
Єднай нашу Буковину
З Червоною Русев.
Най Черемош запінений,
І Чорний, і Білий,
Із братію із руською
Нас більше не ділить.
Най возьметься однов силов
До одної справи:
Добувати батьківської
І волі, і слави.
Най загостить з того боку
На наше подвір'я
Руська щирість; а від нас знов
Православна віра
Най вернеться в Галичину,
Най засвітить ясно,
Щоб римського анцихриста
Туманища згасли
І знов правда повернула
На тамтой бік в гості —
Все по твоїм, пане-брате,
По тисовім мості.